

Hyvyyden kosketuksia

Rethymnonin vanhaa kaupunkia

Syyskuussa 1986 Perushoitajat kustansivat meille Lapin liikuntavammaisille lomamatkan Kreetan saarelle Rethymnonin kaupunkiin, jossa majailimme hotelli Olympikissa viikon päivät. Saimme kokea aurinkorannan helteen, mutta tutustua myös kaupungin arkielämään. Merkillepantavaa siellä oli, että elämä oli monessa suhteessa köyhempää kuin meillä Suomessa, mutta ihmiset olivat vapautuneimpia ja onnellisempia. Autot olivat usein vanhoja ja kaikissa autoissa ei ollut edes konepeltiä, mutta niillä ajoivat ja kun ah-tailla kaduilla vastaan tullessaan autot raapivat toisiaan, kuljettajat heilautti-vat kättään tervehdykseksi ja jatkoivat matkaansa. Auto oli heille vain kul-kuneuvo, ei muuta, eikä pikkunaarmuista otettu mieliharmia.

Samoin merkillepantavaa oli se, että siellä mustiin puetut ortodoksi-mummut tulivat jakkaroineen istumaan katujen varsille seuraamaan kaupun-gin elämää ja joskus saattoi viisikin mummoa istua rinnatusten jakkaroil-

laan. Vaimoni työnsi minua pyörätuolissa pitkin katuja ja kun nämä mummot näkivät minut pyörätuolissa, tekivät osaaottavasti ristinmerkkejä ja joskus joku mummoista laski kätensä käsivarrelleni. Itse laskin toisen käteni vanhuksen käden päälle ja siinä hetkessä katse kohtasi katseen, sydän kohtasi sydämen ja hyvyys kohtasi hyvyyden. Kieltä ei ymmärretty eikä sanaakaan vaihdettu, eikä siinä hetkessä sanoja tarvittu, mutta tämä ohikiitävä hetki jätti ikuisen muiston jostain todella suuresta ja arvokkaasta – jätti muiston hyvyydestä ja aidosta välittämisestä.

Niin. Elämän onnellisuus ei ole riippuvainen ulkoisesta rikkaudesta ja loistosta. Todellinen elämän rikkaus kumpua itse kunkin omasta sydäimestä hyvyytenä, joka ei maksa mitään eikä ole rasite kelleen. Päinvastoin. Hyvä ja puhdas sydän on Taivaan lahja ihmiselle itselleen ja hänen kauttaan Taivaan lahja myös monille lähimmäisille.

Tammikuussa 2012
Leo Salmela

[Kansion otsikkosivulle](#)
[Invalidiyhdistyksen kotisivulle](#)